

Visitors Only MEG STUART/DAMAGED GOODS foto Chris van der Burght

Fictie: tijd om in te pluggen

In *Visitors Only* staan het sprookjesaspect, herinneringen aan de kindertijd, de vreemde overgangen en wisselingen van karakters, beelden en cartoons, en dies meer allemaal op een lijn. Stuart duidt het ook zelf in termen van fictie: 'Het stuk is als een grote fictie, alsof je meerdere romans tegelijkertijd leest. Het gaat niet om drama, maar om fictie. Ook fictionele relaties, wijzigende ficties, of hoe jouw ficties overgaan in die van iemand anders. En als je spreekt over dromen, dan heb je het over een fundamenteel eenzame ervaring, dromen doe je alleen. Je verwerkt allerhande gebeurtenissen in je dromen, al dan niet gekozen. Is dat fictie? Welke verhouding ga je daarmee aan?'

De notie fictie-als-container – opgevat als genre én als werkelijkheidsniveau – leidt ons volop naar een lectuur van de voorstelling zelf, al verdient de verbinding van de thema's 'eenzaamheid' en 'fictie' nog aandacht als onderzoeksdomein. De problematiek van de zelfobservatie krijgt immers nogmaals een wending

in de exploratie van een mentale ruimte – een laatste container. Stuart werkte met meditatie, liet haar dansers talrijke oefeningen met gesloten ogen doen en experimenteerde zelfs met groepshypnose. Ook wetenschappelijk studiemateriaal over de werking van brein en geheugen leverde inspiratie bij het onderzoeken van die ene plek waar niemand toekijkt, een plek die überhaupt niet visueel inzichtelijk is. Op dat punt is de verwarring compleet, omdat verschillende werkelijkheidsniveaus – waarnemingen, dromen, hallucinaties, herinneringen, valse herinneringen, trauma's – vervloeien in eenzelfde fictie. Losgeslagen van hun context en van de beeldresten op de scène, laten ze niet langer hun status uitmaken. De uitnodiging van *Visitors Only* aan de toeschouwer is dan ook niet anders dan deze: in te pluggen in een netwerk van containers, om uiteindelijk zichzelf te bespoken. ●

1 Voor een uitvoerige bespreking van deze problematiek, zie Jeroen Peeters, 'Strategieën van adaptatie. Enkele in- en uitgangen bij Damaged Goods' *Highway 101*, A-Prior 6, autumn/winter 2001/2002, pp. 96-109 en Jeroen Peeters, 'Meg Stuart – Ein Hyperporträt', *Schauspielhaus Zürich*, mei 2003, pp. 6-8. Ook beschikbaar op *Sarma.be*: <http://www.digitaalbrussel.be/webpages/users/sarma/text.asp?id=521>

2 Deze programmatekst is opgevat als een anecdotisch verslag dat de theatraaliteit van het leven in de studio belicht, en vormt in die zin een aanvulling op dit opstel. Zie Jeroen Peeters, 'Wanderungen und Notizen eines Besuchers', in *Visitors Only von Meg Stuart/Damaged Goods*, ed. Bettina Masuch, Schauspielhaus Zürich, 30 april 2003, pp. 3-39. Nederlandse versie is beschikbaar op *Sarma.be*: <http://www.digitaalbrussel.be/webpages/users/sarma/text.asp?id=594>